

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ

Δικαίωμα δὲν ἔχομε νὰ ἐκφράσωμε ἐπίσημα σὺν ἐλεύθεροι πολῖτες τὴ γνώμη μας γιὰ τὴ διοίκηση τῆς χώρας μας. Ἡ πολιτεία δὲ μᾶς ρωτᾷ. Δὲ μᾶς λογαριάζει. Εἴμαστε γυναῖκες, μοναχὰ γυναῖκες, πλάσματα δηλαδή πὸν τὰ ἐξισώνει ἢ τωρινὴ ὀργάνωση τοῦ κράτους μὲ τᾶχρηστα, ἐπικίνδυνα καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἀσήμαντα μέλη τῆς κοινωνίας, τοὺς τρελλούς, τοὺς κακούργους καὶ τὰ ἀνήλικα. Τὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή ἐνὸς ἔθνους, τὴ στιγμή πὸν κάθε ἄντρας, γραμματισμένος ἢ ἀγράμματος, χρήσιμος ἢ ἀχρηστος, θὰ παρουσιασθῆ στὴν κάλπη, κρατώντας στὸ χέρι του τὴ θέλησή του, καὶ θὰ διευθύνῃ τὴν τύχη τῆς χώρας πρὸς τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη κατεύθυνση, ἢ γυναῖκα στέκει παρᾶμερα, ἀνεύθυνος θεατῆς. Τὴ στιγμή ἐκείνη τὸ κράτος ξεχνᾷ πὸς ἢ γυναῖκα εἶναι ὁ οἰκονομικὸς παράγων πὸν πλουτίζει τὴ χώρα μὲ τὰ ἐργατικά της χέρια ἢ μὲ τοὺς φόρους πὸν πληρώνει, ἰδιοκτῆτρια ἢ ἐπαγγελματίας, καὶ ὁ ἠθικὸς παράγων πὸν αὐξάνει τὸ ἀνθρώπινο καὶ ψυχικὸ κεφάλαιο. "Ὅλα αὐτὰ λογαριάζονται φιλολογικὰ, λυρικά, αἰσθηματικά ὡς τὴ στιγμή μοναχὰ πὸν θὰ χωριστοῦν μπροστὰ σὺς κάλπες οἱ ἀξίες= ἄντρας, ἀπὸ τῖς μὴ ἀξίες= γυναῖκες, πὸν καλοῦνται ἐκείνη τὴν ὥρα μ' εὐγένεια ν' ἀποτραβηχτοῦν στὸ γυναικωνίτη.

Ἐκείνη τὴν ὥρα μοναχὰ. Γιατὶ καὶ πρὶν καὶ ὕστερα καὶ πάντα ἢ γνώμη τῆς γυναῖκας λογαριάζεται καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Στὸν πολιτικὸ χωρισμὸ τῆς Ἑλλάδας κάθε ἀντιμαχόμενο στρατόπεδο ἀριθμεῖ σὺς στελέχη του γυναικείες δυνάμεις διόλου ἀξιοκαταφρόνητες. Καὶ ἢ προσωπικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐπιρροή τῆς γυναῖκας λογαριάζεται σὺν ἓνα πολιτικὸ κεφάλαιο σημαντικὸ γιὰ κάθε κόμμα. Γι' αὐτὸ, ὅταν δημοσιεύτηκε ἢ ὠραία διαλλακτικὴ ἔκκληση τῆς κ. Ἀννας Παπαδο-

πούλου, δὲν ἔμεινε ἀπαράτηρη ὅπως θὰ γινόταν γιὰ τὸ παραλήρημα ἐνὸς τρελλοῦ ἢ τῖς φλυαρίες ἐνὸς μικροῦ παιδιοῦ, (δὲν ξεχνοῦμε δὲ τὴ συνομοταξία μας) ἀλλὰ προκάλεσε βαθιὰν ἐντύπωση, θαυμασμὸ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ γιὰ μιὰν εὐγενικὰ χειρονομία, ἀντίδραση, δυσπιστία, κρίσεις ἀπρεπεῖς ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Διαπιστώνομε τὴν ἀντινομία. Εἴμαστε ἀνεύθυνες, κα' ὅμως θέλομε νὰ μᾶς χωρίζουν σὲ κόμματα. Θέλομε νὰ ἔχομε κ' ἐμεῖς τὸ μερίδιό μας σὺς μίση των. Ζητοῦν νὰ δώσουν σὲ γυναικεῖα σωματεῖα φιλολογικὰ, φιλανθρωπικά, κοινωνικά, τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη πολιτικὴ ἀπόχρωση. Γι' αὐτὸ ὁ Σύνδεσμός μας αἰσθάνεται ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἀνάγκη νὰ τονίσῃ πὸς δὲν ἀνήκει σὲ κανένα πολιτικὸ κόμμα, πὸς ἔχει, ὡς Σύνδεσμος, ἄσχετα μὲ τῖς ἀτομικὲς πεποιθήσεις τῶν μελῶν του, μιὰ δική του γυναικεῖα πολιτικὴ, δηλ. ἓνα δλόκληρο πρόγραμμα μεταρρυθμιστικὸ πὸν ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴ του ἀπὸ κάθε κόμμα καὶ ἀπὸ κάθε κυβέρνηση.

Στοὺς χαλεποὺς αὐτοὺς καιροὺς ὅπου ὁ τύπος μας πάσχει βαθύτατα ἀπὸ τὴν τραγικὴ διαίρεση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅπου ὁ πιὸ θεομὸς πόθος ὅλων ὄσοι τὸν πονοῦν ἀληθινὰ εἶναι ἢ συμφιλίωση, τὶ καλύτερο ἔδαφος γιὰ συνεννόηση ἀπὸ ἓνα πρόγραμμα ἐργασίας γιὰ κοινὰ συμφέροντα ἔξω ἀπὸ πολιτικὲς διαφορές; Ὅταν νιώσουν οἱ γυναῖκες στὴν Ἑλλάδα, πὸς ἔχουν συμφέροντα κοινὰ ἀναμεταξύ τους, ἀποκλειστικὰ γυναικεῖα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ κάθε γενικὴ πολιτικὴ, ὅταν ἀντικρούσουν ἢ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ τὸ σεβασμὸ πὸν ὀφείλεται σὲ κάθε ἀνθρώπινη ἀξία, σὲ κάθε ἐλεύθερη γνώμη καὶ κάθε εἰλικρινῆ πεποίθηση, δὲ θὰ ἔχη γίνῃ τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τὴν ποθητὴ ἔνωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ; Καὶ δὲν εἶναι πολὺ πιὸ εὐκολο γιὰ τὴ γυναῖκα αὐτὸ τὸ

βήμα, τὴ στιγμή πὸν ἡ θέλησή της δὲ βαραίνει δυσ-
τυχῶς ἀκόμα στήν πλάστιγγα τῆς πολιτικῆς; Κί' ἂν
κατορθώσῃ ἡ Ἑλληνίδα, νικώντας τὰ πολιτικά της
πάθη, πὸν εἶναι ἴσως ἀκόμα πὸ ἐντονα ἀπὸ τοῦ ἀν-
τρού, γὰ κἀνῆ αὐτὸ τὸ πρῶτο βήμα, ποιά τιμὴ γι' αὐτὴ
καὶ ποιά μεγάλη ὑπηρεσία θὰ ἔχη προσφέρει στὴ χώρα

μας τὴ σπαραγμένη, πὸν κινδυνεύει διαρκῶς ἀπὸ ἐξω-
τερικοῦς καὶ ἐσωτερικοῦς ἐχθρούς;

Εἴμαστε τυπικὰ ἀνεύθυνες, ὡς μείνωμε καὶ οὐσια-
στικά. Κί' ὡς γίνῃ ἡ σημαία τοῦ ἀγῶνα μας γιὰ μᾶς τίς
Ἑλληνίδες ἡ λευκὴ σημαία τῆς γαλήνης πὸν τόσο τὴ
λαχταροῦμε.